

cb

Bibliotheek
Proefstation
Naaldwijk

A
05
K
94

PROEFSTATION VOOR DE GROENTEN- EN FRUITTEELT ONDER GLAS,
TE NAALDWIJK.

INVLOED VAN DE TEMPERATUUR OP DE DEWORTELING VAN
DRUIVENSTEEKEN. 1960

door:

P.A. Kruyk

Naaldwijk, 1961.

2231347

0500-2087-170
slan. b. b. b. 064

Proefstation voor de Groenten en Fruitteelt onder Glas te Naaldwijk.

IV-2

INVLOED VAN DE TEMPERATUUR OP DE BEWORTELING VAN DRUIVENSTEKKEN. 1960.

Inleiding.

Bij het stekken van druiven wil men graag een warme grond, vooral als de groei wat snel moet verlopen. Voor zover dit in de praktijk gebeurt weet men niet hoe hoog de grondtemperatuur dient te zijn. In verband hiermede is een eenvoudige proef in de Wisconsintanks opgezet om een indruk te krijgen welke temperatuur als meest geschikt kan worden aangehouden.

Verloop van de proef.

Allereerst werd een kleine oriënterende proef ingezet. Hierbij werden enkele drieknoppige houtstekken van Black Alicante op 24 december geplaatst bij temperaturen van resp. 12, 16, 20 en 26°C. Op 13 januari werden deze stekken uit de tanks gehaald en beoordeeld.

De stekken afkomstig van 12°C vertoonden nog geen begin van callusvorming. Stekken, afkomstig van 16°C vertoonden een begin van callusvorming. De stekken, die bij 20°C waren geplaatst hadden reeds veel callus gevormd en een begin van wortelvorming. De stekken, die bij 26°C waren geplaatst lieten alle een duidelijke wortelvorming zien met wortels tot een lengte van 3 cm. Hieruit werd geconcludeerd dat een hoge temperatuur waarschijnlijk het meeste succes zou geven.

Bij de volgende proef werden drieknoppige houtstekken van Black Alicante op 27 januari in Wisconsintanks geplaatst. Bij elke temperatuur kwamen 10 stekken, terwijl gebruik werd gemaakt van de temperaturen: 10, 20, 30 en 35°C.

Op 26 februari bleek nog geen voldoende beoordeling van de scheutgroei mogelijk te zijn. Op 18 maart werden alle stekken uitgegraven en beoordeeld. Hierover konden de volgende opmerkingen worden gemaakt:

10°C. In deze groep was 1 stek verdroogd. De overigen hadden allen scheutjes met 1 loofblad van $\pm 2\frac{1}{2}$ cm en enig jonger, samengevouwen blad. Geen enkele stek had wortels, terwijl er ook geen callusvorming was waar te nemen.

20°C. 8 stekken hadden scheutjes met elk 2 á 3 goed ontwikkelde bladeren (4 - 6 cm). 2 stekken hadden scheutjes met 1 ± 3 cm groot blad. Alle stekken waren flink beworteld op de onderste knop.

30°C. Zes stekken hadden scheutjes met een loofblad van ± 2 cm en enige jongere, samengevouwen bladeren. Eén stek was uitgelopen op de 2e knop (vanuit de grond). Drie stekken waren nog niet uitgelopen. De wortelvorming was onregelmatig. Eén stek was beworteld op de onderste knop + op het hout juist boven de 2e knop. Eén stek was beworteld op de 2e knop. Vier stekken waren beworteld op het hout tussen de 2e en bovenste knop. Twee stekken waren beworteld op de 2e knop, terwijl drie stekken geen wortelvorming vertoonden.

35°C. Van deze groep waren alle boven de grond komende knoppen nog in rust. Acht stekken toonden wat callus- en wortelvorming onder de 2e knop; hiervan hadden twee stekken enige wortels. Twee stekken waren nog geheel in rust.

Conclusie.

Hoewel herhaling van deze proefjes gewenst is, mag toch wel als voorlopige conclusie getrokken worden, dat voor een goede wortel- en scheutvorming bij druivenstekken een grondtemperatuur tussen 20 en 25°C de beste resultaten zal geven.

Naaldwijk, jan. 1961.

De proefnemer,

P.A. Kruyk.